

הזדהר קדיאת שמע

חובת
קדיאת שמע

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,
עיה"ק בית שמש תוכב"א
חודש טבת שנת תשע"ג לפ"ק

מפעל הזוהר העולמי
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

תָּכֵן הָעֵינַיִם

- א. מאמר שֶׁכָּר הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע בְּכוּנָה - סְפוּר נוֹרָא..... א
- ב. הַשְּׂכָר שְׁמַקְבֵּל עַל קְרִיאַת שְׁמַע בְּכוּנָה..... ב
- ג. הַשְּׂמִחָה שֶׁנַּעֲשִׂית בְּהִיכָלוֹת וּבְעוֹלָמוֹת הָעֵלְיוֹנִים וּבְגוֹן עֵדוֹן בְּעִבוּר קְרִיאַת שְׁמַע בְּדַקְדוּקָה..... ג
- ד. מִתִּיקוּתָהּ שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע..... ד
- ה. רמ"ח תְּבוֹת בְּקְרִיאַת שְׁמַע וְהַשְּׁלֵמָתָה וּרְפוּאָתָה..... ה
- ו. טְהוֹרַת הַמְּחֻשְׁבָּה בְּקְרִיאַת שְׁמַע וּשְׂכָרָה..... ו
- ז. קְרִיאַת שְׁמַע צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּכוּנַת מְסִירוֹת נֶפֶשׁ עַל אֲהַבְתּוֹ וְיִרְאַתוֹ יַתְבָּרָךְ וּפְמַלְאָ שֶׁל מְעַלָּה מְשֻׁבְּחִין לִיָּה..... ז
- ח. מִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע וְיַחֲוֹד הַשֵּׁם בְּכוּנָה וְגִדְל פְּעֻלָּתָהּ לְמַעַלָּה אֲצֵל שְׂרָפֵי מְעַלָּה..... ח
- ט. מִצְוֹת אֲמוּנַת ה' וְיַחֲוֹד ה' בְּקְרִיאַת הַפְּסוּק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל; לְהֶאֱרִיךְ בְּאַחַד וְכוּנָתָהּ..... ט
- י. לְקַצֵּר וּלְחַטוֹף בְּאֵל"ף דְּאֶחָד..... י
- יא. קְרִיאַת שְׁמַע כּוֹלֶלֶת בָּהּ כָּל עֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת..... יא
- יב. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל - הֵינִינוּ יַעֲקֹב אֲבִינוּ שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ וּמַעֲיֵד עֲלֵינוּ שְׁאֵנוּ מְקַבְּלִים עַל מַלְכוּתוֹ ית"ש..... יב
- יג. עַל יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע מְשֻׁלְּכִים רַמַּח וּמְגוֹן לְהַרוֹג אֶת הַשׁוֹנְאִים..... יג
- יד. מֵאֲמָר הַכּוּנָה הַנִּצְרָכָת בְּקְרִיאַת שְׁמַע וּשְׂכָרָה..... יד
- טו. חֲמֹר קְרִיאַת שְׁמַע בְּזִמְנָה - מַעֲשֵׂה נוֹרָא..... טו
- טז. הַיַּחֲוֹד וְהַשְּׂמִחָה בְּקְרִיאַת שְׁמַע..... טז
- טז. מִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע בַּיּוֹם וּבַלֵּילָה..... טז

ספר

חיוב קריאת שמע בזמנה

א. מאמר שכר הקורא קריאת שמע בכונה - ספור נזרא

רבי יודאי בר סימון אמר, אשרי מי שמשתדל לדעת את אותו העולם ששם הנשמות. מי שמפיר אותו ומשתדל לדעת אותו, אין שעור לחכמתו.

רבי פרחיא אמר, כל זמן שהגוף לא נח במקומו, נפשו אף כף. והוא היה תמיד משתדל לדעת באותו העולם של הנשמות.

יום אחד היה הולך בשדה, ומצא גוף אחד תחת אילן חרב מת. השגיח בו, ומצא שהוא יהודי, ומצא כריכות של מצוה, וספר של אגדה עמו.

אמר, ודאי תלמיד חכם הוא. התעסק בקברו, והלך לעיר, ותקן לו תכריכים וקבר. והזמין בני אדם, ובכה עליו, והשתדל עליו והוציא כל מה שהיה בידו.

בין שנגנו ונקבר אותו הגוף, הנפש שלו נכנסה לתוך הישיבה העליונה. אמרו לה: אין לך כעת רשות להכנס בכרך (למקום) הסלע העליון, לכי והשלימי חסד למי שהשלים לך!

יום אחד רבי פרחיה היה יושב על השער של הפתח של לוד, והיה עצוב, שהיתה לו דחוקה השעה. בא

רבי יודאי בר סימון אמר, וכאח מאן דאשתדל למנדע ביהוה עולם דנשמתין תקון. מאן דנדע ביה, ואשתדל למנדע ביה, לית ליה שעורא לחכמתיה.

רבי פרחיא אמר, כל זמנא דגופא לא נח בדוכתיה, נפשא דליה אוף הכי. ואיהו הוה משתדיל תדיר, למנדע ביהוה עלמא דנשמתין.

יומא חד הנה אויל בחקלא, ואשתבח חד גופא תחות אילן חריב מית. אשגח ביה, ואשבח דהוא יהודאי, ואשבח פריכין דמצוה, וספרא דאגדתא בתריה.

אמר ודאי תלמיד חכם הוא. אשתדל בקבריה, ואויל למתא, ואתקון ליה תכריכין, וקברא, וזמין בני נשא, ובכה עליה, ואשתדל עליה, ואפיק כל מאי דהוי בידוי.

בין דאתגנניו ואתקבר ההוא גופא, נפש דליה אעלת לנו מתיבתא עילאה. אמרו לה, לית לך הכא השתא רשות לאעלא ברוך דמנרא עילאה. וילי ואשלימי טיבוי למאן דאשלים לך.

יומא חד, רבי פרחיה הוה יתיב אנבא דפתחא דלוד, והוה עציב, דדחיקא ליה שעתא. אתא חד בר נש

זהר חדש - מדרש רות

לגביה, אמר ליה, רבי, תיכפי למיהוד
 בדיוד פלוני בהדאי, ואתו לך מאני פסא,
 בגין דנשתדל באורייתא בחדא באורחא,
 אמר ליה ניזיל. אולו.

כך מטא לתהוא חקל, אמר ליה נתעכב
 השפא, אתנה. אמר ליה, אמאי קא
 מתנתח. אמר ליה אבידא קא אביד לי
 בהאי דוכתא. אמר, קודשא בריך הוא
 יזמניה לך.

כש הגיעו לאותו השדה, אמר לו:
 נתעכב פעת. נאנח. אמר
 לו: למה אתה נאנח? אמר לו: אבדה
 אבדה לי במקום הזה. אמר: הקדוש
 ברוך הוא יזמנה לך.

אשכחו חד מערתא. אמר תהוא נברא,
 רבי, נייעול הכא, דהא ידענא
 דאשתמודענא הכא. אעלו, נחתין
 בדרגין, עד דמטו לגבי חד פרדס, וחקמו
 תמן אילנין משניין דא מן דא ומשאך
 אילני עלמא, וחד אילן משנייא משאר
 אילנין.

מצאו מערה אחת. אמר אותו האיש:
 רבי, נפנס לכאן, שהרי ידעתי
 שאני מכיר כאן. נכנסו, ירדו במדרגות,
 עד שהגיעו לפרדס אחד, וראו שם
 אילנות משנים זה מזה ומשאך
 האילנות של העולם, ואילן אחד
 משנה משאר האילנות.

סליקו תמן, שמעו חד קלא דמשריין
 סניאין, דהוו אמריין, (תהלים צ"ח ו)
 בואו נשתחוה ונכרעה נכרעה לפני ה'
 עושנו. תווה רבי פרחיא, אמר מאי האי.
 אמר ליה שתוק.

עלו לשם, שמעו קול אחד של מחנות
 רבים שהיו אומרים, (תהלים צה) באו
 נשתחוה ונכרעה נכרעה לפני ה' עשנו.
 תמה רבי פרחיא, ואמר: מה זה? אמר
 לו: שתק.

אמר רבי פרחיא, האלהים, כד מטינא
 עמיה לאמצע דהאי פרדיסא,
 וחינא תרין ארחין, ומשריין מסטרא דא
 ומסטרא דא, ואמרי ליה מאי האי, ואמר
 לי, הכא מתפרשין ארחין דנפשין, מאן
 דאולין לגן עדן, ומאן דאולין לגיהנם. מאן
 דאול לגן עדן, אלין אולי בהדיה,
 ואשלימו ליה שלמא. ומאן דאול לגיהנם,
 אלין נטלין ליה למידן ליה בגיהנם.

אמר רבי פרחיא: האלהים, כשהגעתי
 עמו לאמצע הפרדס הזה,
 וראיתי שתי דרכים, ומחנות מצד זה
 ומצד זה, ואמרתי לו מה זה? ואמר לי,
 כאן נפרדות דרכי הנפשות, מי
 שהולכים לגן עדן, ומי שהולכים
 לגיהנם. מי שהולך לגן עדן - אלו
 הולכים (עמם), ומשלימים לו שלום. ומי
 שהולך לגיהנם - אלו נוטלים לדון
 אותו בגיהנם.

אמר רבי פרחיא, האלהים, כד מטינא
 עמיה לאמצע דהאי פרדיסא,
 וחינא תרין ארחין, ומשריין מסטרא דא
 ומסטרא דא, ואמרי ליה מאי האי, ואמר
 לי, הכא מתפרשין ארחין דנפשין, מאן
 דאולין לגן עדן, ומאן דאולין לגיהנם. מאן
 דאול לגן עדן, אלין אולי בהדיה,
 ואשלימו ליה שלמא. ומאן דאול לגיהנם,
 אלין נטלין ליה למידן ליה בגיהנם.

עֲבַרְנוּ אוֹתוֹ הַפְּרָדֶס, וְהִגַּעְנוּ לְחֻמוֹת
וּמַגְדָּלִים וְשַׁעֲרִים. כִּשְׁהִגַּעְנוּ
לְשַׁעַר אֶחָד, שָׁנַקְרָא שַׁעַר הַמְּזֻרָח, קָרָא
אוֹתוֹ הָאִישׁ: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק.
אָמְרוּ לוֹ: לְמָה? אָמַר לָהֶם: בְּשָׁלִיחוֹת
שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם בְּאַתִּי. פִּתְחוּ וְאָמְרוּ
כָּלֶם: מִי נָתַן אֶת יְלִיד הָאִשָּׁה הַזֶּה כְּאֵן
בְּמַקּוֹם הַזֶּה? אָמַר לָהֶם: זֶה הוּא רַבִּי
פְּרַחְיָא. אָמְרוּ: זֶה הוּא שְׁהַשְׁלִים לָךְ
הַחֶסֶד בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם? אָמַר כֵּן.

פִּתְחוּ לוֹ, וְאָמְרוּ: הַפְּשִׁיטוּ אוֹתוֹ,
שְׂאִין רְשׁוֹת לְהַכְנִס לְכָאן
בְּגוֹף שֶׁל הָעוֹלָם הַהוּא. מִיֵּד הַפְּשִׁיטוּ
אוֹתוֹ, וְהִתְלַבֵּשׁ בְּאוֹרִים שֶׁל הַגֵּן
שֶׁלְפָנַיִם.

וְנִכְנַס וְרָאָה אוֹתוֹ הֶרְקִיעַ שַׁעַל גְּבִי
אוֹתוֹ הַגּוֹף (הגוף), שְׂאוֹתוֹ הֶרְקִיעַ
נִפְרָד מְאוֹתוֹ הֶרְקִיעַ שְׁעוֹמֵד עַל שְׂאָר
בְּנֵי הָעוֹלָם. הֶרְקִיעַ הַזֶּה נִתְחַם בְּתַחוּם
מְכַל הַגּוֹנִים שֶׁל הָעוֹלָם. אַרְבַּעַה
חִלּוֹנוֹת, מְשֻׁקּוּפִים פְּתוּחִים בּוֹ
בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְאַחַד בְּאַמְצַע.

חִלּוֹן אַחַר שְׁבַצַּד הַדְּרוֹם, בּוֹ עוֹמְדִים
שְׁשָׁה מְשֻׁקּוּפִים, לֹא נִכְנָסִים
לְמַקּוֹם הַזֶּה, אֲלָא אוֹתָן שְׁעוֹסְקוֹת
בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּרִצּוֹן וּבְכֹנֶנָה בְּכָל יוֹם.

אָמַר רַבִּי פְּרַחְיָא: הָאֱלֹהִים,
כְּשֶׁהִסְתַּכְּלַתִּי בְּאוֹתוֹ הַחִלּוֹן,
קָרַב אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה, שְׁשָׂמוֹ עֲנַ"ל,
שְׁמַמְנָה עַל הַשַּׁעַר שֶׁל צַד הַדְּרוֹם. אָמַר

אֲעַבְרָנָא תְּהוּא פְּרָדֶס, וּמְטִינָא לְשׁוּרֵין
וּמַגְדָּלֵין וְתַרְעִין. כִּד מְטִינָא
לְתַרְעָא חַד, דְּאִיקְרִי שַׁעַר הַמְּזֻרָח. קָרָא
תְּהוּא גַבְרָא (שם קיח - יט), פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי
צְדָק. אָמְרוּ לִיה אַמְאִי. אָמַר לוֹן,
בְּשָׁלִיחוֹתָא דְמֵאֲרִיָּה דְעֻלְמָא קָא אֲתִינָא.
פִּתְחוּ, וְאָמְרוּ כּוּלְהוֹן, מֵאֵן יִהֵב לִילִיד
אִשָּׁה בְּאַתְרָא דָא. אָמַר לְהוּ דָא אִיהוּ רַבִּי
פְּרַחְיָא. אָמְרוּ, דָא הוּא דְאֲשֻׁלִים לָךְ חֶסֶד
בְּתְהוּא עֻלְמָא. אָמַר אִין.

פִּתְחוּ לִיה. וְאָמְרוּ, אַפְשִׁיטוּ לִיה, דְלִית
רְשׁוֹ לְמִיעַל הַבָּא בְּנוֹפֵא דְתְהוּא
עֻלְמָא. מִיֵּד אַפְשִׁיטוּ לִיה, וְאַתְלַבֵּשׁ
בְּאוֹרֵין דְנִתְתָא דְלָגוֹ.

וְעָאֵל וְחָמִי תְּהוּא רְקִיעָא דְעַל גְּבִי תְּהוּא
גַבְתָּא, דְתְהוּא רְקִיעָא אֲתַפְרִישׁ
מִתְהוּא רְקִיעַ דְקָאִים עַל שְׂאָר בְּנֵי עֻלְמָא.
רְקִיעַ דָא אֲתַתְחַם בְּתַחוּמָא מְכַל גּוֹוִינֵין
דְעֻלְמָא. אַרְבַּע חִלּוֹנֵי מְשֻׁקּוּפִין פְּתִיחוּן
בִּיה בְּאַרְבַּע סִיטְרֵי עֻלְמָא, וְחַד
בְּאַמְצַעִיתָא.

... חִלּוֹן אַחְרָא דְכֶסֶטֶר דְרוֹם, בִּיה
קְוִימִין שִׁית מְשֻׁקּוּפִין, לֹא
עָאֵלִין לְחַאי אֲתַר, אֲלָא אִינוּן דְלָעוּן
קְרִיַת שְׁמַע בְּרַעוּתָא, וּבְכֹנֶנָה בְּכָל
יוֹמָא.

אָמַר רַבִּי פְּרַחְיָא, הָאֱלֹהִים, כִּד
אִסְתַּכְּלָנָא בְּתְהוּא חִלּוֹנָא, קָרִיב
תְּהוּא מְמַנָּא, וְעֲנַ"ל שְׁמִיָּה, דִּי מְמוֹנָה
עַל תַּרְעָא דְכֶסֶטֶר דְרוֹם, אָמַר לִי, קוּם

בְּקוֹמָהּ, וְחָמִי הָאֵי חֲלוֹן, דְּלִית רִשּׁוֹ לְאֶעֱלֵא תַּמּוֹ, וְלֹא לְמַחְמֵי בֵּיהּ, בַּר אֵינּוֹן דְּלָעָז בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּדָקָא יָאוּת.

לִי, קוּם בְּמִקּוּמְךָ, וּרְאֵה אֶת הַחֲלוֹן הַזֶּה, שְׁאִין רְשׁוֹת לְהַכְּנִס לְשֵׁם וְלֹא לְרֵאוֹת אוֹתוֹ, פֶּרֶט לְאוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בְּקִרְיַת שְׁמַע כְּרֵאוּי.

ב. הַשְּׂכַר שֶׁמִּקְבֵּל עַל קִרְיַת שְׁמַע בְּכּוֹנֵה

וְכָל אֵינּוֹן דְּלָעָז בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּדָקָא יָאוּת, שְׁתִּין מְמַנּוּ עֲלֵיוֹן קַמְיִתְרָמְשִׁית, וּמַכְתִּירִין לִיהּ בְּכַתְרִין קְדִישִׁין, וְאֶמְרִין לִיהּ, דָּא הוּא כְּתָרָא דְּפִלוֹנֵי דְּלָעָז בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּדָקָא יָאוּת.

וְכָל אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בְּקִרְיַת שְׁמַע כְּרֵאוּי, שְׁשִׁים מְמַנִּים נִכְנְסִים לְפָנָיו (של המשיח), וּמַכְתִּירִים אוֹתוֹ בְּכַתְרִים קְדוּשִׁים, וְאוֹמְרִים לוֹ: זֶהוּ הַכְּתָר שֶׁל פְּלוֹנֵי שְׁעָסֵק בְּקִרְיַת שְׁמַע כְּרֵאוּי!

זוהר חדש סוף תת

ג. הַשְּׂמִיחָה שְׁנַעֲשִׂית בְּהִיכְלוֹת וּבַעֲלוֹמּוֹת הָעֲלִיוֹנִים וּבְגוֹן עֲדוֹן בַּעֲבוּר קִרְיַת שְׁמַע בְּדַקְדוּקָהּ

בוּ מְבַאֵר שְׁעַל יְדֵי כּוֹנֵת קִרְיַת שְׁמַע זֶה מְגִיעַ לְהִיכְלוֹת הַגְּבוּהִים בְּפִמְלֵא שֶׁל מַעְלָה וְהַאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים אֲבָרְהָם יִצְחָק יַעֲקֹב אָדָם הָרֵאשׁוֹן מְנַשְׁקִין לִיהּ וְהֵינּוּ בְּקֵרָא בְּכּוֹנֵה וְדַקְדִּיק בְּאוֹתִיּוֹתֶיהָ

שְׁאִילָנָא לִיהּ, וְאֶמְרִי לִיהּ, מֵאֲרִי, הָאֵי קִרְיַת שְׁמַע בְּדָקָא יָאוּת מַה הוּא. אָמַר לִי, אֵי חֲסִידָא, רְוֵא עִילָאָה אִיהוּ הַכָּא. בְּקִרְיַת שְׁמַע אִית בָּהּ אַרְבַּע פְּרָשִׁין.

שְׁאִילָתִי אוֹתוֹ וְאֶמְרֵתִי לוֹ: אָדוּנִי, הַקִּרְיַת שְׁמַע הַזֶּה כְּרֵאוּי, מַה הִיא? אָמַר לִי: אֵי חֲסִיד, סוּד עֲלִיוֹן הוּא כָּאֵן. בְּקִרְיַת שְׁמַע יֵשׁ אַרְבַּע פְּרָשִׁוֹת.

פְּרָשָׁה קַרְמָאָה דִּיחֻדָּא, דְּאִיהוּ תְרִין יַחֲדוּן, בְּתַרְסַר תִּיבּוּן. שִׁית תִּיבּוּן בְּיַחֲדָא עִילָאָה. וְשִׁית תִּיבּוּן בְּיַחֲדָא אַחְרָא. פְּרָשָׁה תְנִינָא וְאַהֲבָתָ, כַּמ"ב תִּיבּוּן, בְּרֵוֹא דְשֵׁם דַּמ"ב אֲתַנּוּן.

הַפְּרָשָׁה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל הַיַּחְדוּד, שְׁהִיא שְׁנֵי יַחֲדִים, בְּשִׁתִּים עֲשָׂרָה תְבוֹת. שְׁשׁ תְבוֹת בְּיַחְדוּד הָעֲלִיוֹן, וְשִׁשׁ תְבוֹת בְּיַחְדוּד אַחַר. הַפְּרָשָׁה הַשְּׁנִיָּה - וְאַהֲבָתָ, בְּאַרְבַּעִים וְשִׁתִּים תְבוֹת, בְּסוּד הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבַּעִים וְשִׁתִּים אוֹתִיוֹת.

פְּרָשָׁה תְלִיתָאָה, וְהִיא אִם שְׁמוּעָ, דְּאַתְבְּלִיל יְמִינָא בְּשִׁמְאֵלָא, וְשִׁמְאֵלָא בִּימִינָא. וְאִיהוּ בְּרֵוֹא וְסַתְרָא דְרִתִּיבָא קְדִישָׁא, עַד וְשִׁמְתָם. דְּאִיהוּ פְּרָשָׁתָא דְשִׁלְמָא עַל בּוּלָא. אִיהוּ בְּרֵוֹא

פְּרָשָׁה שְׁלִישִׁית - וְהִיא אִם שְׁמוּעָ, שְׁנִכְלָל הֵימִין בְּשִׁמְאֵל, וְהַשְּׁמֵאל בִּימִין. וְהוּא בְּסוּד וְסַתְרָא שֶׁל הַמְרַכְּבָה הַקְּדוּשָׁה, עַד וְשִׁמְתָם, שְׁהִיא הַפְּרָשָׁה שְׁשׁוּלְטַת עַל הַכֹּל. הִיא בְּסוּד

שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת, תוֹךְ הַסּוּד
שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת שֶׁל הַמְּרַכְּבָה
הַקְּדוּשָׁה.

פְּרָשָׁה רְבִיעִית - וְשִׁמְתָם, שְׁהִיא
חֲמִשִּׁים תְּבוּת, שְׁהִיא כְּנֶגֶד
חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בֵינָה. פְּרִשְׁת הַצִּיצִית
כְּלוּלָה מִכָּלֶם. וְעוֹלוֹת הַפְּרָשׁוֹת לְמִנְיָן
שֶׁל אָדָם.

וּבֵא רְאֵה, כָּל מִי שֶׁמְשַׁלֵּם הַיְחוד
כְּרָאוּי וּמִכּוֹן בְּפְרָשׁוֹת הַלְלוּ
בְּכָל יוֹם, זוֹכֵה לְמִשְׁקוּפִים וְהַחֲלוּנוֹת
הַלְלוּ, לְהִיּוֹת שְׁלָם כָּאֵן. וְאִין מִי
שֶׁיַעֲכֹב עַל יְדוּ, וּבִלְבָד שִׁיקְרָא כְּרָאוּי,
וַיִּכְוֵן בְּסוּדוֹת הָעֲלִיוֹנִים הַלְלוּ.

וְאָחֳזוּ בִימִינִי וְאָמְרוּ לִי: אִי חֲסִיד, בֵּא
וּרְאֵה אֶת כְּבוֹד אוֹתָם שְׁמִיחָדִים
אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּרָאוּי וְעוֹסְקִים
בְּקִרְיַת שְׁמַע כְּמוֹ זֶה.

וְנִכְנְסְתִי לְהִיכָל אֶחָד, וּבְאוֹתוֹ הִיכָל
הָיוּ שְׁלֹשׁ מְאוֹת שָׁשִׁים
וּחֲמִשָּׁה הִיכָלוֹת, כַּחֲשׁוֹבֵן יְמוֹת הַשָּׁנָה.
אֲבָרְהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שׁוֹלְטִים בְּאוֹתוֹ
הַהִיכָל, וְאָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּתוֹכָם.

וְרֵאִיתִי כְּמָה קְבוּצוֹת שֶׁל נְשָׁמוֹת
מְלַבְּשׁוֹת בְּרַקְמָה שֶׁל עֵץ
הַחַיִּים, וְכַמָּה גִּוְנִים שֶׁל כְּבוֹד עֲלִיוֹן,
וְנִכְנְסִים לְתוֹךְ הַהִיכָל, וַיּוֹפִיאַל הַמְּמַנָּה
הַגְּדוֹל עַל הַכֹּל, מְמַנָּה גְּדוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה
עִמָּהֶם.

פְּתַח וְאָמַר: הַתְּעוֹרְרוּ קְדוּשֵׁי הָעוֹלָם,
הָרִי בְּנִיכֶם הַקְּדוּשִׁים, שְׁמִיחָדִים

דְּע"ב תִּיבִין, גּוֹ רוֹא דְּע"ב שְׁמָתָן דְּרַתִּיכָא
קְדִישָׁא.

פְּרָשָׁה רְבִיעִיָא, וְשִׁמְתָם, דְּאִיהִי חֲמִשִּׁין
תִּיבִין, דְּאִיהִי לְקַבִּיל חֲמִשִּׁין
תַּרְעִין דְּבִינָה. פְּרָשָׁה דְּצִיצִית כְּלוּלָא
מְבוּלְהִי. וְסִלְקוּן פְּרָשׁוֹן לְמִנְיָנָא דְּאָדָם.

... **וְתָא חֲזִי**, כָּל מָאן דְּאֲשֵׁלִים וַיְחודָא
בְּדָקָא יְאוֹת, וּמְבוּיִן בְּפְרָשׁוֹת
אֲלִין בְּכָל יוֹמָא. וְכִי לְאֲלִין מִשְׁקוּפִין
וְחֲלוּנִין, לְמַחֲוֵי שְׁלִים חָבָא. וְלִית מָאן
דִּיעֲכֹב עַל יְדוּ, וּבִלְבָד דִּיקְרִי בְּדָקָא
יְאוֹת, וַיִּכְוֵין בְּהַנִּי רוּיִן עֵילְאִין.

וְאָחֳזִיד בִּימִינָא דִּילִי וְאָמַר לִיה, אִי
חֲסִידָא, תָּא חֲמִי יְקַר דְּאִינִין
דְּמִיחָדִי שְׁמָא קְדִישָׁא בְּדָקָא יְאוֹת, וְלַעֲאֵן
בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּגוּוֹנָא דָא.

אֲעִילְנָא בְּחַד הִיכְלָא, וּבַהֲהוּא הִיכְלָא
הוּו שֵׁם"ה הִיכְלִים, בְּחוֹשְׁבֵן
יּוֹמֵי שְׁתָּא. אֲבָרְהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שְׁלִיטִין
בַּהֲהוּא הִיכְלָא, וְאָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּגוּוֹיָהוּ.

וְחִמִּינָא כְּמָה חֲבִילֵי נְשָׁמֹתִין, מְתַלְבְּשִׁין
בְּרַקְמֵי דְּאִילְנָא דְּחַיִּי, וְכַמָּה
גִּוְנִין דִּיקְרָא עֵילְאָה. וְעִילְלוּן גּוֹ הִיכְלָא,
וַיּוֹפִיאַל רַב מְמַנָּא עַל בּוּלָא, רַב מְמַנָּא
דְּאוּרִייתָא בְּחַדִּיהוּ.

פְּתַח וְאָמַר, אַתְּעֲרוּ קְדִישֵׁי עֲלְמָא, הָא
בְּגִיבוּן קְדִישׁוֹ, דְּקָא מִיחָדִי שְׁמָא

את השם הקדוש, ומכונים בְּרָצוֹן שֶׁל הפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע.

וְרֵאִיתִי אֶת אָדָם הָרִאשׁוֹן שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בָּהֶם. וּבִשְׁעָה שֶׁנִּכְנָסֶת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁקוֹרָא בֶּן אָדָם, עוֹלָה בְּרֵאשׁוֹנָה לְהִיכָל הַזֶּה, וּמְרִיחַ בַּה אָדָם הָרִאשׁוֹן. אִם חִסְרָה אוֹת אַחַת מִקְרִיַּת שְׁמַע, אֵינוֹ מְקַבֵּל אוֹתָהּ, שֶׁהָרִי חִסֵּר בְּנִינּוֹ שֶׁל אָדָם, שֶׁהוּא מְאֵתִים אַרְבַּעַיִם וּשְׁמוֹנֶה, בְּאוֹתָן הַתְּבוֹת שֶׁחֹזֵר שְׁלִיחַ הַצְּבוֹר.

וְאִם מוֹצֵא אוֹתָהּ כְּרֹאֵי, מְקַבֵּל אוֹתָהּ, וְנוֹטְלִים מִמֶּנּוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, וְנוֹשְׁקִים אוֹתָהּ. מִי רָאָה הַשְּׂמֵחָה, מִי רָאָה הָעֶרְבוּבָה בְּכָל אוֹתָם הַצְּדִיקִים שֶׁבָּגַן עֵדֶן, שְׂפָאִים לְאוֹתָהּ הַשְּׂמֵחָה.

וּבִשְׁעָה שֶׁיֵּבֵא לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם, מִי יִרְאֶה אֶת שְׂמֵחָתוֹ, שְׂמוֹשִׁיבִים אוֹתוֹ הָאֲבוֹת אֶצְלָם פְּעָמִים בַּיּוֹם, וּבְכָל יוֹם יוֹרֵד עָלָיו טַל מֵרֹאשׁ הַמֶּלֶךְ.

וּבְאוֹתוֹ הַטַּל יוֹדְעִים וְאוֹכְלִים הַמֶּאֱכָל הָעֲלִיוֹנִים אוֹכְלִים. וְיוֹדְעִים מַה שֶׁהָיָה, וּמַה שֶׁיְהִיָּה, וּמַה שֶׁעֲתִיד לְהִיּוֹת, עַד הַזְּמַן שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקָּים אֶת הַגּוֹפִים הַסְּרוּחִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְיִקְיָמָם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַנְיָן מִתְקַן כְּרֹאֵי.

בְּחֵלוֹן שֶׁבְּצַד הַדְּרוֹם הֵיוּ רְשׁוּמִים שׁ, שֶׁבְּצַד זֶה וׁ, וּבְצַד אַחֵר וׁ,

קְרִישָׁא, וּמְכוּוְנֵי בְּרַעֲיוֹתָא דְפְרָשִׁין דְקְרִיאַת שְׁמַע.

וְאָדָם הָרִאשׁוֹן חִמֵּינָא דְמִשְׁתַּדֵּל בָּהוּ. וּבִשְׁעָתָא דְעֵאלַת קְרִיאַת שְׁמַע דְקָרִי בְּרֵנֵשׁ, סְלִיקָא בְּקַדְמֵיתָא לְהָאֵי חֵיבְלָא, וְאֵרַח בַּה אָדָם הָרִאשׁוֹן, אִי חִסֵּר אוֹת אַחַת מִקְרִיַּת שְׁמַע, לֹא מְקַבֵּל לָהּ. דְהָא חִסֵּר בְּנִינָא דְאָדָם, דְאִיהוּ רַמ"ח, בְּאִינוֹן תִּיבִין דְחֹזֵר שְׁלִיחַ צְבוֹר.

וְאִי אֲשַׁבַּח יְתָה בְּדָקָא יְאוּת, מְקַבֵּל לָהּ, וְנִמְלִין אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מִנֵּיהּ, וְנִשְׁקִין לָהּ. מֵאֵן חִמֵּי חֲדוּת, מֵאֵן חִמֵּי עֶרְבוּבָא, בְּכָל אִינוֹן צְדִיקָא דְבְּנֵינָתָא דְעֵדֶן, דְקָא אֲתִיָּין בְּתַהוּא חֲדוּת.

וּבִשְׁעָתָא דִּיִּתִּי לְתַהוּא עֲלָמָא, מֵאֵן יְחִמֵּי חֲדוּת דִּילֵיהּ, דְאוֹתְבִין לֵיהּ אֲבָתָן לְגַבִּיּוּתוֹ תְּרִי וְיִמְנֵי בְּיוֹמָא, וּבְכָל יוֹמָא נְחִית עֲלֵיהּ טַלָּא מֵרִישָׁא דְמֶלְכָא.

וּבְתַהוּא טַלָּא, יְדַעֵי וְאֲבָלֵי מִיבְלָא, דִּי מֵלְאֲבֵי עֵלְאִין אֲבָלִין. וְיִדְעִין מַה דְתָתָה, וּמַה דִּיהוּי, וּמַה דְזִמִּין לְמַתְהוּי, עַד וּמָנָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא יוֹקִים לְגוֹפֵי דְסְרִיחֵן בְּתַהֵי עֲלָמָא, וְיוֹקִים לוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּבְנֵינָא מִתְתַקְנָא בְּדָקָא יְאוּת.

בְּחֵלוֹן דְבִסְטֵר דְרוֹם, הֵיוּ רְשׁוּמִין שׁ, דְבִסְטֵר דָּא וׁ, וּבִסְטֵר אַחְרָא וׁ,

ובצד האחר ו'. שאלתי אותו האיש, ואמרתי: מהן האותיות הללו? אמר: איני יודע.

עד שבא אותו הממנה ואמר לי: אי חסיד, אותן האותיות סימני הפרשיות של קריאת שמע. אשרי חלקו של מי שאומר אותם בכל יום ברצון הלב.

ובספר אחרא ו'. שאלנא לתהוא נכרא, ואמינא מאי הני אתוון, אמר לא ידענא.

עד דאתא תהוא ממנא, ואמר לי אי חסידא, אינון אתוון, סימנין דפרשיותא דקרית שמע. "זבאה חולקיה דמאן דאמר לון בכל יומא ברעותא דלבא".

ד. מתיקותה של קריאת שמע

זהו שכתוב, (שיר השירים ה) כאתי לגני אחתי כלה [וגו'] אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי, אחר כך אכלו רעים. אכלתי יערי - זו תפלת מישב. עם דבשי - זו קריאת שמע. עם דבשי - זו קריאת שמע, שהיא מתיקות הכל, בכמה צופים ומתוקים.

הוא דכתיב, (שיר השירים ה) כאתי לגני אחותי כלה אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי, לבתר אכלו רעים. אכלתי יערי, דא צלותא דמיושב. עם דבשי דא קריאת שמע. עם דבשי דא קריאת שמע, דאיהו מתיקו דכלא, בכמה צופין ומתיקון.

זוהר במדבר פ' פנחס (ו') רכ"ג

ה. רמ"ח תבות בקריאת שמע והשלמתה ורפואתה

בו יבאר שבקריאת שמע יש רמ"ח תבות כנגד כל איבר באדם ושזה מביא רפואה לאדם והשלמתה על ידי שליח צבור רבי בון, הנה אויל יומא חד באורחא, פגע ביה חד ינוקא. אמר ליה, רבי, תבעי דאיתך עמך באורחך, ואשמש קמך כהאי אורחא. אמר ליה, זיל. אזל אבתריה.

רבי בון, הנה אויל יומא חד באורחא, פגע ביה חד ינוקא. אמר ליה, רבי, תבעי דאיתך עמך באורחך, ואשמש קמך כהאי אורחא. אמר ליה, זיל. אזל אבתריה.

זוהר חדש מדרש רות (דף עה)

עד דהנה אויל, פגען ביה, ר' חייא ורבי אבא ורבי יודא ור' יוסי, אמרו ליה, את גלחודך, ולית מאן דטעין בתך. אמר לון, חד ינוקא חכא דאויל אבתראי. אמר רבי חייא, כדאי תוית לחוב בעצמך, דלית עמך עם מאן דתשתעי במילי דאורייתא. יתבי כחקלא תחות אילן חד.

עד דהנה אויל, פגען ביה, ר' חייא ורבי אבא ורבי יודא ור' יוסי, אמרו ליה, את גלחודך, ולית מאן דטעין בתך. אמר לון, חד ינוקא חכא דאויל אבתראי. אמר רבי חייא, כדאי תוית לחוב בעצמך, דלית עמך עם מאן דתשתעי במילי דאורייתא. יתבי כחקלא תחות אילן חד.

ישבו בשדה תחת אילן אחד....

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (משלי ג) רְפָאוֹת תְּהִי לְשֶׁרֶף וְגו'. הַתּוֹרָה הִיא רְפּוּאָה לְאָדָם, לְגוֹף וְלַעֲצָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. שְׂאֵמֶר רַבִּי נַחֲמִיָּה אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, הַרְפּוּאָה לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל יוֹם - מִי שֶׁקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע עַל תִּיקוּנָהּ.

וְאָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, בְּקְרִיאַת שְׁמַע יֵשׁ מְאֵתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה תְּבוּת, כְּמִנְיַן מְאֵתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אֵיבָרִים שֶׁל אָדָם. וְהַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע כְּתוּקָנָהּ, כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר נוֹטֵל תְּבָה אַחַת לַעֲצָמוֹ, וּמְתַרְפֵּא בּוֹ. וְזֶה (משלי ג) רְפָאוֹת תְּהִי לְשֶׁרֶף וּשְׂקוּי לַעֲצָמוֹתֶיךָ.

בִּינְתוּם הִגִּיעַ אוֹתוֹ הַתִּינוּק עֵינָף מֵהַדְרָךְ, וַיֵּשֶׁב לִפְנֵיהֶם. שְׁמַע אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ, קָם עַל רַגְלָיו וְאָמַר: וְהֵלֵא בְּקְרִיאַת שְׁמַע אֵין שָׁם אֱלָא מְאֵתִים אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ תְּבוּת? אָמַר לוֹ רַבִּי חֲזִיא: שֶׁב בְּנִי. יָשָׁב: אָמַר: הַשְּׁמַעְתָּ בְּנִי בְּזֶה דְבָר?

אָמַר לוֹ: כִּךְ שְׁמַעְתִּי מֵאָבָא, שְׁבְּקְרִיאַת שְׁמַע יֵשׁ מְאֵתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה תְּבוּת חֲסַר שְׁלֹשׁ לְמִנְיַן אֵיבָרָיו שֶׁל אָדָם. מַה תְּקַנְתּוּ? תְּקַנּוּ שֶׁהַשְּׁלִיחַ צְבוּר חוֹזֵר עַל שְׁלֹשׁ הַתְּבוּת הַלְלוּ, וּמַהֲן? ה' אֱלֹהִים אֲמַת. כְּדִי לְהַשְׁלִים מְאֵתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה תְּבוּת עַל הַקְּהָל, וְכְדִי שְׁלֵא יִפְסִיק לְאֲמַת, לֹא פְחוֹת מִשְׁלֹשׁ, וְלֹא יוֹתֵר מִשְׁלֹשׁ.

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (משלי ג) רְפָאוֹת תְּהִי לְשֶׁרֶף וְגו'. הַתּוֹרָה הִיא רְפּוּאָה לְאָדָם, לְגוֹף וְלַעֲצָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. דְּאָמַר רַבִּי נַחֲמִיָּה "אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, אֲסוּוּתָא לְבַר נֶשׁ כְּהֵאֵי עֲלָמָא כְּכָל יוֹמָא, מֵאֵן דְּקָרִי קְרִיאַת שְׁמַע עַל תִּיקוּנָהּ".

וְאָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, בְּקְרִיאַת שְׁמַע יֵשׁ רַמ"ח תִּיבוּת, כְּמִנְיַן רַמ"ח אֵבָרִים שֶׁל אָדָם. וְהַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע כְּתִיקוּנָהּ, כָּל אֵבָר וְאֵבָר נוֹטֵל תִּיבָה אַחַת לַעֲצָמוֹ, וּמְתַרְפֵּא בּוֹ. וְדָא אִיהוּ (משלי ג) רְפָאוֹת תְּהִי לְשֶׁרֶף וּשְׂקוּי לַעֲצָמוֹתֶיךָ.

אֲדַהֲבִי, מִטָּא תְּהוּא יְנוּקָא, לֹאֵי מֵאוּרְחָא, וַיִּתִּיב כְּמִיּוּהוּ. שְׁמַע אֲלֵיךְ מִלִּין, קָם עַל רַגְלֹהוּ וְאָמַר, וְהֵלֵא בְּקְרִיאַת שְׁמַע אֵין שָׁם אֱלָא רַמ"ח תִּיבוּת. אָמַר לִיה רַבִּי חֲזִיא, תִּיב בְּנִי, יִתִּיב, אָמַר, בְּנִי שְׁמַעְתָּ כְּהֵאֵי מִיָּדִי.

אָמַר לִיה, כִּךְ שְׁמַעְתִּי מֵאָבָא, דְּבְּקְרִיאַת שְׁמַע יֵשׁ רַמ"ח תִּיבוּת חֲסַר תְּלַת, לְמִנְיַן אֵיבָרָיו שֶׁל אָדָם. מֵאֵי תְּקַנְתִּיהּ. תְּקִינּוּ, דְּשְׁלִיחַ צְבוּר חוֹזֵר שְׁלֹשָׁה תִּיבוּת אֵלוֹ. וּמֵאֵי נִינְהוּ. ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת. כְּדִי לְהַשְׁלִים רַמ"ח תִּיבוּת עַל הַקְּהָל. וְכְדִי שְׁלֵא יִפְסִיק לְאֲמַת, לֹא פְחוֹת מִשְׁלֹשָׁה, וְלֹא יוֹתֵר מִשְׁלֹשָׁה.

בינתים בא רבי יודא בנו של רבי פנחס, וישב אצלם, ואמר להם: במה עסקתם? אמרו לו: בדברי קריאת שמע, וכך אמר התינוק הזה. אמר: ודאי שפך הוא, וכך אמר רבי יוחנן בן נורי אמר רבי יוסי בן דורמסקית משמו של רבי עקיבא, חסידים הראשונים תקנו קריאת שמע כנגד עשרת הדברות, וכנגד מנין איבריו של אדם. והרי חסרו מהן שלש? תקנו שיהיה שליח צבור חוזר ומשלים אותן. ומהן? ה' אלהיכם אמת.

אדהכי אתי רבי יודא בריה דר' פנחס, ויטיב לגבייהו, ואמר להו, במאי עסקיתו. אמרו ליה, במילי דקריאת שמע, והכי אמר האי ינוקא. אמר, ודאי הכי הוא, והכי אמר ר' יוחנן בן נורי אמר רבי יוסי בן דורמסקית, משמיה דר' עקיבא, חסידים הראשונים תקנו קריאת שמע כנגד עשרת הדברות. (ירושלמי ברכות פרק א' הלכה ה'). וכנגד מנין איבריו של אדם. והא חסרו מהם שלשה. תקנו שיהא שליח צבור חוזר ומשלים אותם. ומאי נינהו. ה' אלהיכם אמת.

בתפלה תקנו שלש ברכות ראשונות ושלש ברכות אחרונות. בקריאת שמע - שלשה שמות בראשונה, ה' אלהינו ה', ושלשה שמות באחרונה - ה' אלהיכם אמת. וכל הקורא קריאת שמע כמו זה, בידוע שאינו נזוק באותו יום.

בתפלה תקנו, ג' ברכות ראשונות, וג' ברכות אחרונות. בקריאת שמע, ג' שמות בראשונה, ה' אלהינו ה', ושלשה שמות באחרונה, ה' אלהיכם אמת. וכל הקורא קריאת שמע כהאי גוונא, בידוע שאינו נזוק באותו יום.

ובל האומר קריאת שמע שלא עם הצבור אינו משלים איבריו, מפני שחיסר השלשה תיבות ששליח צבור חוזר. מה תקנתו? יכונן בחמש עשרה ווי"ם של אמת ויציב.

ובל האומר קריאת שמע שלא עם הצבור אינו משלים איבריו, מפני שחיסר השלשה תיבות ששליח צבור חוזר. מאי תקנתיה. יכוון במ"ו ווי"ן דאמת ויציב.

ועם כל זה היה קורא עליו אבא, (קהלת א' ט) מענת לא יוכל לתקן וגו'. אותן שלש תיבות שבקריאת שמע ששליח צבור חוזר אותן, לא יוכל להימנות אותם לתשלום מאתים ארבעים ושמונה כשאר הצבור.

ועם כל זה היה קורא עליו אבא, (קהלת א' ט) מענת לא יוכל לתקן וגו'. אותן שלשה תיבות שבקריאת שמע, ששליח צבור חוזר אותם, לא יוכל להימנות אותם לתשלום רמ"ח כשאר הציבור.

ו. טהרת המחשבה בקריאת שמע ושכרה

בו מבאר כי הקורא קריאת שמע צריך לפנות כל מחשבה זרה מדעתו, ולכון להמליך את הקב"ה על עצמו ועל כל העולם, ושכרו שיזכה לעתיד לבוא להיות מבני עליה היושבים בשורה ראשונה לפני הקב"ה.

תיקוני זוהר
תקונא שתין
ושתא דף צו
ע"ב

ובאותו זמן שצריך אדם ליחד את הקדוש ברוך הוא עם שכניו, צריך להפשיט ממנו כל המחשבות שהן קלפות, שנאמר בהן (משלי יט כא) רבות מחשבות בלב איש, ולהעלות את השכינה במחשבה אחת. זהו שכתוב ועצת יהו"ה היא תקום, כמו שאדם שמתיחד עם בת זוגו ומתפשט מלבושיו להיות עמה אחד, זהו שכתוב והיו לבשר אחד, כך צריך להפשיט ממנו כל המחשבות האחרות בזמן שמיחד את הקדוש ברוך הוא בכל יום פעמים שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד.

ובהוא זמנא דצריך בר נש ליחדא לקודשא ברוך הוא בשכינתיה, צריך להפשיט מניה כל מחשבין דאינון קליפין, דאתמר בהון (משלי יט כא) רבות מחשבות בלב איש, ולסלקא שכינתיה לנביה במחשבתא חדא, הדא הוא דכתיב (שם) ועצת יהו"ה היא תקום, כגוונא דבר נש דמתיחד בבת זוגיה, ואתפשט מלבושוי למחוי עמה חד, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כא) והיו לבשר אחד, הכי צריך לאפשטא מניה כל מחשבין אחרנין, בזמנא דמיחד לקודשא ברוך הוא בכל יומא תרין זמני, שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד.

ז. קריאת שמע צריכה להיות בכונת מסירות נפש על אהבתו ויראתו יתברך ופמליא של מעלה משבחין ליה

מבאן יוצאים שני ממנים שנקראים אהבה, על שם ההיכל. ואלו עומדים להשיג על כל אותם שמיחדים את יחוד רבונו באהבה, ומוסרים נפשם עליו באהבה, ועולים ומעידים למעלה.

מהבא נפקי תרין ממני, ואקרוי אהבה, על שמא דהיכלא. ואלין קיימין לאשנחא על כל אינון דמיחדי יחודא דמאריהון ברחימו, ומסרי נפשיהו עליה ברחימו, וסלקי ואסחידו לעילא.

זוהר שמות פ'
מקורי דף
רנ"ג ע"ב:

ח. מצות קריאת שמע ויחוד השם בכונה וגדל פעלתה למעלה אצל שרפי מעלה

בו יבאר כי הקורא קריאת שמע צריך לכוון בה כראוי, ועל ידי זה נעשים תקונים ויחודים עליונים למעלה בעולמות העליונים, ומבאר כי על ידי כונת האדם נתן שפע ומיון לצבאות העליונים, ומתבררים ניצוצות הקדושים ונתקנים המדות העליונות.

שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד. שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד. מצוה זו ליחד שם הקדוש

שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד (דברים ו'
ד), פקודא דא, (עיין בהקדמה י"ג ע"ב)

זוהר ספר
דברים פ'
ואתתן ורינא
מחומנא דף
רס"ג ע"ב:

ברוך הוא בכל יום, שהרי כמו שמיוחדים שם הקדוש ברוך הוא למטה, כך מתיחד שמו למעלה, נמצא שהקדוש ברוך הוא יחיד מעלה ומטה.

מי שמיוחד שם הקדוש ברוך הוא, ישים לבו ורצונו באותו יחוד שאמרנו, ויחבר כל איבריו באותו יחוד להיות כלם אחד, כמו ששם כל איבריו בסוד אחד, כך למעלה מחבר כל האיברים העליונים באותו יחוד להיות כלם אחד.

בשעה שבא אדם ליחד את שם הקדוש ברוך הוא, כל חילות השמים עומדים שורות שורות כדי להתתקן ולהכליל כלם באותו יחוד, לעמד בסוד אחד ביחוד אחד. כלם מתתקנים בתקונייהם כראוי. באותה שעה עומד ממנה אחד שמש שעומד תחת מאתים ארבעים ושמונה עולמות, וכלם נקראים איברי הגוף. וזה נקרא הלני"ו, עומד ומחכה לאותו יחוד, וזהו מלקט שושנים, כמו שנאמר (שיר השירים ו) וללקט שושנים, שהם איברי הגוף.

ליחדא שמייה דקודשא בריך הוא בכל יומא, דהא כמה דמיוחדי שמא דקודשא בריך הוא לתתא, הכי אתיחד שמייה לעילא, אשתבח קודשא בריך הוא יחדא עילא ותתא.

מאן דמיוחד שמייה דקודשא בריך הוא, ישנוי לביה ורעותיה בההוא יחודא דקאמרן, ויחבר כל שייפוי בהוא יחודא בההוא רעותא, למחוי בלהו אחד, כמה דשניי כל שייפוי ברוז דחד, הכי לעילא מחבר כל שייפין עלאין בההוא יחודא, למחוי בלהו חד.

בשעתא דאתי בר נש לייחדא שמא דקודשא בריך הוא, כל חילי שמיא בלהו, קיימין שורין שורין, בגין לאתתקנא ולאיתבללא בלהו בההוא יחודא, למיקם ברוז דחד ביחודא חדא. בלהו מתתקנן בתקונייהון בדקא יאות. בהאי שעתא קיימא חד ממנא שמשא, דקיימא תחות רמ"ח עלמין, ובלהו אקרין שייפין דגופא. ודא אקרי הלני"ו, קיימא מחכה לההוא יחודא, ודא איהו מלקט שושנים, כמה דאת אמר (שיר השירים ו ב) וללקוט שושנים, דאינון שייפין דגופא.

ט. מצות אמונת ה' ויחוד ה' בקריאת הפסוק שמע ישראל; להאריד באחד וכונתה

מצוה שלישית - לדעת שיש אלוה גדול ושליט בעולם, וליחד אותו בכל יום יחוד כראוי באותם ששת הצדדים העליונים, ולעשות אותם

פקודא תליתאה למנדע דאית אלהא רברבא ושליתאה בעלמא. ולייחדא ליה בכל יומא יחודא בדקא יאות באנון שית סטרין עלאין. ולמעבד

יחוד אחד בשש התבות של שמע ישראל ולכונן רצון למעלה עמם. ועל פן צריך "אחד" להאריך אותו בשש תבות, וזהו שכתוב יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד. יתכנסו הדרגות שתחת השמים שתאחו בהן יראה להיות בשלמות לששה צדדים פראוי. ועם כל זה, באותו היחוד צריך לקשר בו יראה, שצריך להאריך בדל"ת של אחד, שדל"ת של אחד גדולה.

לון יחודא חדא בשית תבין דשמע ישראל ולכוננא רעותא לעילא בהדייהו. ועל דא אחד אצטריך לארפא ליה (נ"א כשית) בשית תבין. ודא הוא דכתיב יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד. יתכנסון דרגין דתחתו שמיא לאתאחדא ביה (יראה) למחוי בשלימו לשית סטרין פדקא יאות. ועם כל דא בההוא יחודא אצטריך לקשרא ביה יראה דאצטריך לארפא בדל"ת דאחד. דדל"ת דאחד גדולה.

י. לקצר ולחטף באל"ף דאחד

מי שאומר אחד, צריך לחטף אל"ף ולקצר קריאתה, ולא יעכב באות הזאת כלל. מי שעשה כן, יתארכו חייו.

א. מאן דאמר אחד, אצטריך לחטפא אלה, ולקצרא קריאה דילה, ולא יעכב בהאי את כלל. ומאן דעביד דא, יתארכון חייו.

זוהר במדבר פ' שלח לך ודר קס"ב ע"א:

אח"ד א' בחטיפא- אח"ד א' בחטף וזהו היחוד של רב המנונא סבא שלמד מאביו, ואביו מרבו, עד פיו של אליהו, ויפה הוא, והוא יחוד בתקון. ואף על גב שאנו בארנו את זה בכמה סודות, כל הסודות עולים לאחד. אבל הסוד הזה מצאנו בספרו, ויפה הוא, והוא יחוד בתקון. והרי אנו ביחוד של סוד אחר הערנו דברים, והוא יפה, והיחוד פראוי וכך הוא. אבל היחוד הזה יחוד בתקון, וזהו יחודו של רב המנונא סבא.

ב. אח"ד א' בחטיפא- אח"ד א' בחטף. ג. ודא הוא יחודא דרב המנונא סבא, דאוליף מאביו, ואביו מרביה, עד פומא דאליהו, ושפיר איהו, ויחודא בתקונא. ואף על גב דאנן אוקימנא להאי בכמה רזין, בלחו רזין סלקין לחה. אבל רזא דא אשבתנא בספריה, ושפיר איהו, ויחודא בתקונא. והא אנן ביחודא דרזא אחרא אתערנא מליו, ואיהו שפיר, ויחודא פדקא חזי וזכי הוא. אבל יחודא דא, יחודא בתקונא, ודא איהו יחודא דרב המנונא סבא.

זוהר חוש ותקונא קדמא דף קח:

ועוד הנה אומר, מי שרצונו להכליל את כל סודות היחוד בדבר אחד יותר יפה. ולכן אנו מאריכין באחד,

ותו הנה אמר, מאן דרעותיה לאכללא כל רזין דיחודא במלה דאחד שפיר טפי. ולהכי אנן מאריכין באחד, לסלקא

לעלות רצונו ממעלה למטה, וממטה למעלה, להיות הכל אחד.

ועל כן מאריכים באחד בשתי אותיות, ללקט שושנים, להתיחד בסוד של אחד ביחוד שלם. כיון שכל האיברים מתיחדים בסוד אחד של יחוד אחד, אז נקרא הכל קרבן שלם.

יא. קריאת שמע כוללת בה כל עשרת הדברות

כשבא רבי שמעון, אמר, הרי ודאי פרשת קריאת שמע רמוזה בו עשר אמירות כמו שבארוה, וכך הוא ודאי. והיו הדברים האלה, הם הכלל של עשר האמירות, ומשום כך יש כאן עשר מצוות, כנגד עשר מצוות של התורה. ומי הן? ושננתם לבניך. ודברת בם. בשבתך בביתך. ובכלתך בדרך. ובשכבך. ובקומך. וקשרתם לאות על ידך. והיו לטוטפות בין עיניך. וכתבתם על מזוזות ביתך. ובשעריך. הרי עשר כנגד עשר אמירות.

ועל כן הפרשיות הללו הן כלל גדול בתורה. אשרי חלקו של מי שמשלים אותו בכל יום פעמים, שהרי התקדש בפיו השם הקדוש כראוי.

והם חמשה קשרים כנגד שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה, שהם כנגד חמש נימין של כנור דוד שהיה מנגן מאליו. שמונה עשרה חליות כחשבו"ן אחר"ד, שקול הנגון עולה באחד.

רעותיה מעילא לתתא, ומתתא לעילא, למחוי בלא חד.

ועל דא מאריבין באחד, בתרי אתוון. למלקט שושנים, לאתיחדא ברוזא דאחד ביחודא שלים. כיון דאתיחדן שייפין בלהו, ברוזא חדא דיחודא חדא, כדון אתקרי בלא קרבן שלים.

כד אתא רבי שמעון, אמר, הא ודאי פרשתא דקריאת שמע רמיזא ביה 'אמירון כמה דאוקמוה, והכי הוא ודאי. (ירושלמי ברכות פרק א' - ה) והיו הדברים האלה, כללא דעשר אמירן אינון. ובגין כך שקודין עשראית הבא, לקבל 'א שקודין דאורייתא. ומאן אינון: -א' ושננתם לבניך. ב' ודברת בם. ג' בשבתך בביתך. ד' ובכלתך בדרך. ה' ובשכבך. ו' ובקומך. ז' וקשרתם לאות על ידך. ח' והיו לטוטפות בין עיניך. ט' וכתבתם על מזוזות ביתך. י' ובשעריך. הא י', לקבל 'א אמירן.

ועל דא פרשיין אליו כלל רב אינון באורייתא, וכפאה חולקיה, מאן דאשלים ליה בכל יומא תרי זמני, דהא אתקדש בפומיה שמה קדישא בדקא יאות. ואינון ה' קשרין, לקבל שמע ישראל יי' אלהינו יי' (דברים ו ד), דאינון לקבל ה' נימין דכנור דדוד דהיה מנגן מאליו.

זוהר דברים רעיא מהימנא פ' ואתתן נדף רס"ח

יב. שמע ישראל – היינו יעקב אבינו שהוא שומע ומעיד עלינו שאנו מקבלים על מלכותו ית"ש

בו יבאר כי פסוק "שמע ישראל", אמרו אותו בני יעקב לאביהם לפני פטירתו, וכן משה חזר ואמר לבני ישראל כפתוב בפרשת ואתחנן, וכשאנו אומרים "שמע ישראל" הפונה היא גם על יעקב אבינו שנקרא ישראל, והיינו "שמע ישראל" שהיה יעקב מעיד על ישראל, שמיחדים להקב"ה בכל יום, ומבאר כי באותה שעה יעקב אבינו מתעלה ומשתבח, ומתעשר בשפע קודש שבכחו והוא מגן על ישראל בניו מפני מדת הדין והמקטרגים.

זוהר חדש רות (דף צב)

אזלו, בד ממו בי חקל, אמר רבי יצחק, לימא מר מאינן מילין דמעלייתא דבקריאת שמע. פתח ואמר, (דברים ו' ד) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. האי קרא, תינח בשעתאדמרו בניו דיעקב לאבוהון, או משה לישראל, אבל השתא, בלא עלמא אמרי שמע ישראל, למאן ישראל אמרין.

הזכור, כשהגיעו לשדה אחד, אמר רבי יצחק, יאמר מר מאותם הדברים המעלים שבקריאת שמע. פתח ואמר, (דברים ו') שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. הפסוק הזה נוח (- טוב) בשעה שאמרו בני יעקב לאביהם, או משה לישראל, אבל עכשו, כל העולם אומרים שמע ישראל. לאיזה ישראל אומרים?

אלא הא תנינא, (תענית ה') יעקב אבינו לא מת, והקדוש ברוך הוא חתים ליה גו בורסא יקריה, למהו תדיר סתדא על בניו, דקא מיחדי שמייה דקודשא ברוך הוא ברחו, בכל יומא תרין ומני, וכד אינן מיחדין שמייה דקודשא ברוך הוא, אמרי שמע ישראל, הוי סחיד עלן, דאנן מיחדי שמייה דקודשא ברוך הוא בדקא חזי.

אפא, הנה שנינו, יעקב אבינו לא מת, והקדוש ברוך הוא חתם אותו בתוך כסא כבודו להיות תמיד עד על בניו, שמיחדים שמו של הקדוש ברוך הוא פראוי בכל יום פעמים. וכשהם מיחדים את שמו של הקדוש ברוך הוא, אומרים שמע ישראל, תהיה מעיד עלינו, שאנו מיחדים את שמו של הקדוש ברוך הוא פראוי.

בההוא שעתא, נטלי ליה ליעקב בארבע גרפין, פרישן לארבע סיטרי עלמא, וסלקי ליה לקמי קדישא עילאה, ומברך ליה בשבע ברכאן. פתח הקדוש ברוך הוא ואמר, זכאה איהו אבא, דורעא דא אוליד בארעא. זכאין אינן בניו, דקא טעטרין לאבוהון הכי. בכהיא שעתא, כל אינן חילי דשמיא, פתחי ואמרי ברוך שם כבוד מלכותו

באותה השעה נוטלים את יעקב בארבעה כנפים, פרושים לארבעת צדדי העולם, ומעלים אותו לפני הקדוש העליון, ומברך אותו בשבע ברכות. פותח הקדוש ברוך הוא ואומר: אשרי האב שהוליד את הזרע הזה בארץ! אשרי הבנים שמעטרים את אביהם כך! באותה השעה כל צבאות השמים פותחים ואומרים,

בההוא שעתא, נטלי ליה ליעקב בארבע גרפין, פרישן לארבע סיטרי עלמא, וסלקי ליה לקמי קדישא עילאה, ומברך ליה בשבע ברכאן. פתח הקדוש ברוך הוא ואמר, זכאה איהו אבא, דורעא דא אוליד בארעא. זכאין אינן בניו, דקא טעטרין לאבוהון הכי. בכהיא שעתא, כל אינן חילי דשמיא, פתחי ואמרי ברוך שם כבוד מלכותו

לְעוֹלָם וָעֶד.

וַיַּעֲקֹב מִתְעַטֵּר בַּתְּלִיסֵר נִהְרָא
אַפְרָסְמוֹנָא דְכָנָא, וְקָאִים
תְּדִיר בְּקֶרְתָּא מְקַפָּא שׁוּר עַל בְּנוֹי קַמִּיה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, וְלֹא שְׂבַק דִּינָא
תְּקִיפָא לְשַׁלְטָא עַלִּיהוּ, וְכַל בְּנֵי עַלְמָא
לֹא יִכְלִין לְשַׁצָּחָה לְחוּז. תְּרָא הוּא
דְּכַתִּיב, (ישעיה מד ב) אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וַיַּעֲקֹב מִתְעַטֵּר בַּשְּׁלֶשֶׁה עֶשֶׂר נִהְרוֹת
אַפְרָסְמוֹן זָךְ, וְעוֹמֵד תָּמִיד
בְּקַרְיָה מְקַפֵּת חוֹמָה עַל בְּנוֹי לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא נוֹתֵן לְדִין
הַקְּשָׁה לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם, וְכַל בְּנֵי הָעוֹלָם
אֵין יִכְוֹלִים לְהַשְׁמִידֵם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
(ישעיה מד) אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב.

יג. עַל יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע מִשְׁלִיכִים רַמַּח וּמַגֵּן לְהַרוּג אֶת הַשּׁוֹנְאִים

רַמ"ח בְּקְרִיאַת שְׁמַע, עִם שִׁית תִּיבִין
דִּיחֻדָּא, הָא רַוּמ"ח. מְגִינ' עִם
חַרְבָּא, מִיכָאֵל גְּבַרְיָאֵל נוּרְיָאֵל שְׁמִשִּׁין דְּגַ'
אַבְהוֹ. קִשְׁת דְּרוּרִיק חֲצִים, וְכַל זֶרַע דְּאִינוּ
יִוְרָה בַּחֲזִין אִינוּ מוֹלִיד. קִרְטָא, דָּא
קְרִיאַת שְׁמַע. ה' אֲבָנִין דְּקִרְטָא, (דברים ו ד)
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ. לְקַבְּלֵיהוּ,
(שמואל א יז) וַיִּקַּח דָּוִד חֲמֹשֶׁה חִלּוּקֵי אֲבָנִים
מִן הַנֶּחֱל. וְכַד שׁוּי לְחוּז בְּקִרְטָא, דְּאִיהִי
שְׁפָה, וְאִיהִי שְׂכִינְתָּא, אֲתַעֲבִידוּ חַד בְּלַחוּ
ה', וְקַמִּיל לְפַלְשְׁתָּא.

רַמ"ח בְּקְרִיאַת שְׁמַע, עִם שֵׁשׁ תְּבוֹת
הַיְחוּד, הָרִי רַוּמ"ח. מְגִינ' עִם
חַרְב, מִיכָאֵל גְּבַרְיָאֵל נוּרְיָאֵל,
הַשְּׁמִשִּׁים שֶׁל שְׁלֶשֶׁת הָאֲבוֹת. קִשְׁת
שִׁירָה חֲצִים, וְכַל זֶרַע שְׁאִינוּ יוֹרָה
בַּחֲזִין אִינוּ מוֹלִיד. מְקַלַּע, זֶה קְרִיאַת
שְׁמַע. חֲמֹשֶׁה אֲבָנֵי מְקַלַּע, (דברים ו)
יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה'. כְּנַגְדָם, וַיִּקַּח דָּוִד
(שמואל א יז) חֲמֹשֶׁה חִלּוּקֵי אֲבָנִים מִן
הַנֶּחֱל. וְכַשְּׁשֵׁם אוֹתָם בְּמְקַלַּע, שְׁהִיא
שְׁפָה, וְהִיא שְׂכִינָה, נַעֲשׂוּ אַחַד כָּל
הַחֲמֹשֶׁה, וְהַרְג אֶת הַפְּלִשְׁתִּי.

זוהר דברים
פ' עקב (ריעא
מהומנא דף
תע"ב)

יד. מֵאֲמַר הַכּוֹנֵה הַנּוֹצֵרֶת בְּקְרִיאַת שְׁמַע וּשְׂכָרָה.

בוּ מְבַאֵר כִּי הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע, צָרִיד לְכוּן לְהַמְלִיךְ אֶת הַקְּב"ה עַל עַצְמוֹ וְעַל כָּל הָעוֹלָם, וּשְׂכָרוֹ שְׁמוּלָךְ אֲפִילוּ
עַל הַעֲלוּזִינִים וְהַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה עֲלוּי מְבַרְכַת אוֹתוֹ בְּשֶׁבַע בְּרָכוֹת.

חֲמַר קְרִיאַת שְׁמַע בְּזַמְנָה - מַעֲשֵׂה נוּרָא

בוּ מְסַפֵּר מַעֲשֵׂה בַּתְּלִמִּידֵי רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי רַבֵּי יִצְחָק וְרַבֵּי יְהוּדָה, שֶׁנּוֹדְמֵנוּ לְבִיתוֹ שֶׁל הַמְּנוּנָא רַב הַמְּנוּנָא סָבָא,
וּפְגָשׁוּ שָׁם בְּבֵנוּ הַצְעִיר וְהַחֲכָם, הַנְּקָרָא יְנוּקָא, וּמְטַנּוּ לְמַדּוּ כִּי מִי שְׁאִינוּ קוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע בְּזַמְנָה אִם הוּא בְּמוּיָד אִזּוּ
הוּא בְּגַדְוֵי מַהֲשָׁמִים בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, כִּי רַמ"ח אוֹרוֹת שְׁבַרמ"ח תִּיבוֹת שְׁבַקְרִיאַת שְׁמַע נְהַפְקִים אֲצִלוּ לְהַרְסָם חֵס וְשְׁלוֹם,
וְאִם הוּא אָנוּס כְּגוֹן שְׁהֵיָה עֶסוּק בְּמַצְוָה אִזּוּ חֵסר לוֹ הַכַּח לְהַסִּיר אֶת הַקְּלִפָּה מֵאֲבָרָיו וְלְהַשְׁכִּין אוֹרוֹת קוּדֵשׁ בְּגוֹפוֹ.

רַבֵּי יִצְחָק וְרַבֵּי יְהוּדָה הָיוּ אוֹלֵי בְּאוֹרְחָא, מְטַנּוּ לְהַהוּא אֲתֵר דְּכַפֵּר סְכַנְיוֹ, דְּהָתָה תַּמָּן
רַב הַמְּנוּנָא סָבָא, אֲתַאֲרָהוּ בְּאֲתַתָּא דִּילֵיהּ, דְּהָתָה לָהּ בְּרָא חֲדָא זַעֲרָא, וְכַל יוֹמָא

זוהר במדבר
פ' בלק (דף
קפ"ו ע"א)

רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. הִגִּיעוּ לְאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל כֶּפֶר סַכְנִין, שֶׁהָיָה שָׁם רַב הַמְנוּנָא סָבָא. הִתְאַרְחוּ אֶצֶל אִשְׁתּוֹ, שֶׁהָיָה לָהּ בֵּן אֶחָד קָטָן, וְכָל הַיּוֹם הָיָה בְּבֵית הַסֵּפֶר. אוֹתוֹ יוֹם עָלָה מִבֵּית הַסֵּפֶר וּבָא הַבֵּיתָה, רָאָה אֶת אוֹתָם הַחֲכָמִים. אָמְרָה לוֹ אִמּוֹ, הִתְקַרַּב לַגְּבָרִים הָעֲלִיוֹנִים הַלְלוּ וְתַרְוִיחַ מֵהֶם בְּרָכוֹת. קָרַב אֲלֵיהֶם, וְעַד שֶׁלֹּא קָרַב, חִזַּר לְאַחֵר. אָמַר לְאִמּוֹ, אֵינִי רוֹצֵה לְקָרַב אֲלֵיהֶם, שֶׁהָרִי יוֹם זֶה לֹא קָרָאוּ קְרִיאַת שְׁמַע, וְכֵן לְמַדּוּנִי, כָּל מִי שֶׁלֹּא קָרָא קְרִיאַת שְׁמַע בְּעוֹנְתָהּ, הוּא בְּגֵדוֹי כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם.

שְׁמַעוּ הֵם וְתַמְהוּ, הִרִימוּ יָדֵיהֶם וּבְרָכוּהוּ. אָמְרוּ, וְדַאי כֶּף זֶה, וַיּוֹם זֶה הִשְׁתַּדְּלָנוּ יַחַד עִם חֲתָן וְכֻלָּה שֶׁלֹּא הָיוּ לָהֶם צְרִכֵיהֶם וְהָיוּ מִתְאַחֲרִים לְהַזְדַּנּוּג, וְלֹא הָיָה אָדָם שִׁישְׁתַּדֵּל עֲלֵיהֶם, וְאָנוּ הִשְׁתַּדְּלָנוּ בָהֶם וְלֹא קָרָאנוּ קְרִיאַת שְׁמַע בְּעוֹנְתָהּ, וּמִי שְׁעוֹסֵק בַּמְצוּהָ - פָּטוּר מִהַמְצוּהָ. אָמְרוּ לוֹ, בְּנִי, אֵיךְ יִדְעֶתָ? אָמַר לָהֶם, בְּרִיחַ דְּלִבּוֹשֶׁכֶם יִדְעֶתִי כְּשֶׁקָרַבְתִּי אֲלֵיכֶם. תַּמְהוּ. יֵשְׁבוּ, נִטְלוּ יָדֵיהֶם וְכָרְכוּ פֶת.

הָיָה גַבֵּי סַפְרָא, הַהוּא יוֹמָא סְלִיק מִבֵּי סַפְרָא, וְאָתָא לְבֵיתָא, חָמָא לֹון לְאֵלִין חַבִּיטִין. אָמַר לִיה אִמִּיה, קָרִיב לְגַבֵּי אֵלִין גּוֹבְרִין עֲלָאִין וְתַרְוּחַ מַנְיָהוּ בְּרַבָּאֵן. קָרִיב לְגַבִּיָּהוּ, עַד לֹא קָרִיב, אִתְדַר לְאַחֲרָא. אָמַר לִיה לְאִמִּיה, לֹא בְּעִינָא לְקַרְבָּא לְגַבִּיָּהוּ. דִּהָא יוֹמָא דָּא לֹא קָרוּ קְרִיאַת שְׁמַע, וְהָכִי אוֹלְפִי לִי, כָּל מָאן דְּלֹא קָרוּ קְרִיאַת שְׁמַע בְּעוֹנְתָהּ, בְּגֵדוֹי הוּא כָּל הַהוּא יוֹמָא.

אֵינִי רוֹצֵה לְקָרַב אֲלֵיהֶם, שֶׁהָרִי יוֹם זֶה לֹא קָרָאוּ קְרִיאַת שְׁמַע, וְכֵן לְמַדּוּנִי, כָּל מִי שֶׁלֹּא קָרָא קְרִיאַת שְׁמַע בְּעוֹנְתָהּ, הוּא בְּגֵדוֹי כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם.

שְׁמַעוּ אֵינִי, וְתוֹהוּ, אָרִימוּ יָדֵיהֶם וּבְרָכוּ לִיה. אָמְרוּ וְדַאי הָכִי הוּא. וַיּוֹמָא דָּא אִשְׁתַּדְּלָנָא בְּהָרִי חֲתָן וּבְלָהּ, דְּלֹא הָיָה לֹון צְרִכֵיהֶם, וְהָיוּ מִתְאַחֲרִין לְאַזְדַּנּוּגָא, וְלֹא הָיָה בְּרַ נֶשׁ לְאִשְׁתַּדְּלָא עֲלֵיהֶם, וְאָנוּ אִשְׁתַּדְּלָנָא בְּהוּ, וְלֹא קָרִינוּ קְרִיאַת שְׁמַע בְּעוֹנְתָהּ, וּמָאן דְּאִתְעַסֵּק בַּמְצוּהָ, פָּטוּר מִן הַמְצוּהָ. אָמְרוּ לִיה, בְּרִי, בְּמָה יִדְעֶתָ. אָמַר לִיה, בְּרִיחָא דְּלִבּוֹשֵׁיכֶם יִדְעֶנָא, כִּד קָרִיבְנָא לְגַבִּיָּכֶם. תוֹהוּ. יִתְבוּ, נִטְלוּ יָדֵיהֶם וְכָרְכוּ רַפְתָּא.

טו. היחוד והשמחה בקריאת שמע

מִצְאָנוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא סָבָא, כָּל מִי שֶׁמִּיחַד יַחַד זֶה בְּכָל יוֹם, שְׂמִיחָה מְזַמְנָת לוֹ מְלַמְעָלָה מְסוּד אוֹתִיּוֹת אֵלוֹ - ש"מ מְצַד זֶה, א"ח מְצַד זֶה. וּמְצַרְף הָאוֹתִיּוֹת - לְמַפְרַע (שְׂרִי) מִתְחִיל, וּבִישָׁר (חִיִּים) מְסִיִּם. וְסִימְנָם: אֲשֶׁמ"ח, שְׁנָאֲמַר (תְּהִלִּים קד) אָנֹכִי אֲשַׁמַּח

אֲשַׁבְּחָנָא בְּסַפְרָא דְּרַב הַמְנוּנָא סָבָא, כָּל מָאן דְּמִיחַד יַחַד זֶה בְּכָל יוֹמָא, חֲדוּה זְמִינָא לִיה מְלַעֲיָלָא, מְרִוָא דְּאִתְנוּן אֵלִין, ש"מ מֵהָאִי סַפְרָא. א"ח, מֵהָאִי סַפְרָא. וּמְצַרְף אִתְנוּן, לְמַפְרַע (שְׂרִי) שְׂרִי, וּבְמִישָׁר (חִיִּים) סִיִּים. וְסִימְן אֲשַׁמַּח. דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים קד) אָנֹכִי

בה' ממש. זה יחוד הקדוש. ויפה הוא. וכך הוא בספרו של חנוך, שאמר כמו זה, שמי שמייחד יחוד זה בכל יום, שמחה מזמנת לו מלמעלה.

אשמח בני. ממש. דא יחנך קרישא. וישפיר איהו. והכי הוא בספרא דחנוך, דאמר בי האי גוונא, דמאן דמייחד יחודא דא בכל יומא, חרה זמינא ליה מלעילא.

טז. מצות קריאת שמע ביום ובלילה

מצוה לקרא קריאת שמע פעמים בכל יום, אחת כנגד דרגת יום, ואחת כנגד דרגת לילה, להכליל ביום דרגת הלילה, ולהכליל בלילה דרגת יום, והרי נתבאר. ועל זה פעמים בכל יום, אחד ביום ואחד בלילה.

פקודא למקרי קריאת שמע ב' זמנין בכל יומא. חד, לקבל דרגא דיממא. וחד, לקבל דרגא דליליא. ולאכללא ביממא דרגא דליליא, ולאכללא בליליא דרגא דיממא, והא אתמר. ועל דא תריז זמנין בכל יומא, חד ביממא וחד בליליא.

זוהר דברים פ' ואתחנן (עניא מרומנא דף רס"ג)

ועוד מצוה להתעסק בתורה יומם ולילה, זהו שכתוב והגית בו יומם ולילה, וכי יכול אדם להתעסק בתורה בכל הימים והלילות כל ימיו, והרי הקדוש ברוך הוא לא בא בטרוניא עם בריותיו? אלא כל מי שקורא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקיים בו והגית בו יומם ולילה.

ועוד מצוה לאתעסקא באורייתא יומם ולילה, הדא הוא דכתיב (יהושע א ח) והגית בו יומם ולילה, וכי יביל בר נש לאתעסקא באורייתא בכל יומי ולילי כל יומיו, והא קודשא בריך הוא לית בא פטרוניא עם בריותיו, אלא כל מאן דקרא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקיים בו והגית בו יומם ולילה.

תיקוני זוהר-תקונא עשירין וחד ועשרין (דף ס)

איזה פטנהוז אתה רוצה בגן עדן?

רשימת התורמים המאושרים שזכו לבנות חלק מהיכלי גן עדן, בו תשכון נשמתם העולם הבא, תמורת תרומה של 1600 ₪ בעבור 10 סטים של הזוהר הקדוש, המחולק ל-70 חלקיו, כל חייד אתה רודף אחרי דירה בעולם הזה!

צא וחשוב, איזה דירה תהיה לך בגן עדן, לנצח נצחים רק כאן אפשר לקנות את הדירה בגן עדן!!!!

כל אחד יתרום כפי רצונו לבנות את העולם הבא שלו זכור!

היכלי גן עדן אפשר לבנות רק בעולם הזה! ולא כשמגיעים לשם!

המעוניין, להתקשר
לטל: 0548-436784

אין חינם! סטרא אחרא היא בחינם!
כל סט נוסף שאתה קונה, הוא עוד היכל בגן עדן לנצח נצחים.
החכם עינו בראשו - צא וחשוב!

ומזכי הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"
וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצוננו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי מדרשות התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת הקונטרס ולחלקם בעירו, או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף מחלקים בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784

דקה-שתים נמשכת כל הפעולה,
מנער ועד זקן, נאמר פתח אליהו לפני התפילה,
כדי להיוושע מכל צרה,
ידועה הסגולה,
נינצל מפצצת אטום, ונזכה לגאולה.